Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2025–2026

Vragen gesteld door de leden der Kamer

2026Z16884

Vragen van de leden **Ten Hove** en **Claassen** (beiden Markuszower) aan de Ministers van Langdurige Zorg, Jeugd en Sport en van Volkhuisvesting en Ruimtelijke Ordening over *het artikel «Rapport ggz: tienduizenden mensen met ernstige klachten tussen wal en schip»* (ingezonden 13 augustus 2026).

Vraag 1
Bent u bekend met het artikel «Rapport ggz: tienduizenden mensen met ernstige klachten tussen wal en schip»?[1]

Vraag 2
Hoe kan het dat zo'n grote groep mensen met een ernstige psychische aandoening geen zorg krijgt en buiten beeld is van de geestelijke gezondheidszorg?

Vraag 3
Hoe gaat u voorkomen dat mensen met een ernstige psychische aandoening nog langer «tussen wal en schip vallen» als ze na een zorgopname, verhuizing of gevangenisstraf terugkeren in de maatschappij?

Vraag 4
Welke concrete doelstellingen heeft u gesteld om het tekort aan woningen voor mensen met een ernstige psychische aandoening, die uit de zorg vallen juist vanwege dit woningtekort, terug te dringen? Waar staan we momenteel in het bereiken daarvan?

Vraag 5
Hoe kunt u stellen dat de woningbouw voor deze doelgroep prioriteit heeft, terwijl de realisatie ernstig achterloopt? Hoeveel woningen met begeleiding zijn in 2024–2025 daadwerkelijk opgeleverd? Hoe verklaart u het gat tussen deze getallen en de werkelijke behoefte?

[1] RTL Nieuws, 12 augustus 2026, «Rapport ggz: tienduizenden mensen met ernstige klachten tussen wal en schip» (Rapport ggz: tienduizenden mensen met ernstige klachten tussen wal en schip)

Vraag 6
Overweegt u wettelijke minimumdoelstellingen per gemeente in te voeren met heldere monitoring en consequenties voor niet-naleving, omdat gemeenten nauwelijks woningen realiseren voor deze kwetsbare groep, om zo tot een echte oplossing te komen? Zo, nee waarom niet?

Vraag 7
Hoe en wanneer gaat u ervoor zorgen dat duidelijk is wie verantwoordelijk is voor de zorg bij de overgang naar de nieuwe situatie?

Vraag 8
Deelt u de mening van dat u tekortschiet in de zorg voor een aanzienlijk deel van de volwassenen met een ernstige psychische aandoening? Zo nee, waarom niet? Zo ja, hoe gaat u ervoor zorgen dat ook deze mensen voldoende zorg en ondersteuning krijgen?